

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főár 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 3 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schwarz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	--	--

Aki tolvajt kiált.

Hegy Antal szelidlelkű szent atyánk, saját felszentelt kezével szerkesztett „Csongrádi Közlöny” f. hó 10-én megjelent számában „Szivák keze” című vezércikket tesz közzé, melyben neki ront Szivák Imre volt országgyűlési képviselőnek, őt minősíthetetlen durvasággal és arzátlansággal támadja meg, állítólag azért: mert a jövő ciklusban ismét felszándékozik lépni képviselő jelöltül.

Az igazság kedvéért egyelőre is, kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy előttünk, akik Szivákhoz közel állunk, akik a baráti összeköttetést vele a mai napig fentartottuk, soha nem nyilvánította ki azon szándékát, hogy nálunk felszándékozik lépni. Ugy szintén, mi sem nyilatkoztunk előtte soha jelöltetéséről. Mert sokkal jobban tiszteljük és szeretjük Szivákot, mint hogy felmernénk szaggatni azon hegedő sebeket, melyeket a képviselő választás alatt kapott azoktól, akiktől csak halára és elismerésre számíthatott volna.

De egyúttal nem habozunk kijelenteni azon szándékunkat is: mert zsákba macskát nem szoktunk árulni,

hogy igen is mi szerenesénknek fogjuk tartani, ha jövőre mint e város képviselő jelöltjét üdvözölhetjük. Sőt azt is egész bátran kinyilvánítjuk, hogy az esetben, ha a jelöltséget elfogadja minden törvényes eszközt fel fogunk használni, hogy őt e város országgyűlési képviselőjévé megválaszthassuk. Reméljük, hogy Isten segítségével célunkat el is fogjuk érni. Tehát, híjába mérgeledik, híjába rugkapál és híjába akar terrórizálni bennünket, szent atyánk mi szándékunktól el nem állunk. Minket sem Hegyi Antal, sem nálánál nagyobb ellenzéki potentát el nem ijeszt.

Pedig hát úgy látszik, hogy Hegyi Antal t. kollégánk csak ijeszgetni akar. Ugy tesz mint az egyszerű tolvaj, akit tetten értek, aki másra kiáltotta a tolvajt.

Szent atyánk, éppen Szivák jelöltségétől fél legjobban. Mert tudja azt, hogy egy új választás esetén, Sziváknak legfőbb kilátása van a megválasztásra. Azt is tudja szent atyánk Hegyi Antal, hogy a „mungó párt” folytonosan züllik, fogy mint a holdvilág; úgy annyira, hogy a „százsbizottság”-ból 10-en sem jelennek

meg az értekezleten, pedig hát tyukkal, kalácsesal csalogatják őket.

Ki ürül már az akol! A nyájak szétszélednek, mert gyepszéna helyet bürökkel meg maszlaggal táplálták őket. Csak néhány kerge birka járja még a kalamájkát a tágas akolban, de ezek is csak addig, míg a kerge korban el nem pusztulnak, vagy abból ki nem gyógyulnak.

A cifra szürbe bujt juhász, tésztéről is lerongyolott már a cifra szür; most már kiszült, hogy nem is szür-posztóbol: hanem reverenda szövétből volt készíve, Híjába iparkodik kampós potjával össze fogdosni a megvadult nyájait nem sikerül. Hú pulija s híjába ugar a szakadásig, nem ér semmit. A nyáj szét züllik, a kampós botot szét verik a juhász hátán, a puli meg mérgében megveszedik. A hol nincs nyáj ott, nem kell pásztor; ahol nincs párt, ott meg nem kell pártvezér. Tehát mi sem természetesebb, mint az, hogy szent atyánk sem lehet olyan pártnak a vezére, a mely párt csak volt, de ma már nincs.

Pedig, mint igen jól értesültünk: Hegyi Antal nem is annyira pártvezér, mint inkább képviselője szeretne

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA

Gyermekfilozófia.

Írta: Markoeziné Bakó Etelka.

Négy hét óta böngészte még csak az én kis leányom az a—b—c hieroglifáit, midőn egy enyhe, őszi napon esodálatosan komoly arczal jött haza az iskolából. Még osonnáját sem kérte reudes szokásaként olyan zajosan.

Később odahozta kis számolyát varró asztalom mellé és elgondolkozva támasztotta ölembe aranyos kis fejét.

— Hát ma miről tanultatok az iskolában? — kérdém szünet mulva.

— Az Istenről és a világeremtéséről. De mama, igazán beszélt akkor még az Isten az emberekkel?

— Minden esetre, különben nem tanítanak úgy az iskolában. De hát mit is mondott az Isten az első embernek? És hogyan teremtetted a világot? —

— És a gyermek elkezdte a teremtsérről szóló ismertetést recitálni, eleinte lassan... akadozva, de azután mindinkább neki hevült, annyira, hogy önkéntelenül elmosolyogtam buzgalma felett.

— De ugy-e mama, most kapok szőlőt, mert olyan jól tanultam ma? — hízelt végül a kis hamis.

— Ahán, hát a Paradicsom neked is mindjárt a szőlőt juttatja az eszedbe?

— És mialatt elhelyeztem a kicsikét az előszoba gyermekpadkáján, jól a lelkére kötöttem, hogy a szőlővel be ne jöjjen a szobába, mert lehullanak a szemek, és foltot ejtenek a frissen zsurolt padlón.

A derengő félhomály daczára újra munkámhoz láttam, midőn rövid idő múltán nagy ovatosan benyit az én szőke kis angyalom, a szőlővel kötétyében.

Az üres előszoba homályos fénydjétől való félelme nyilván legyőzte bosszúságom iránti aggodalmát, a mit a nyulszívű gyermekek akaratlanul is keltettek bennem mindenkor, mert még mielőtt szóhoz jutottam volna, a kicsike már újra elhelyezkedett számolyán és a meggyőződés hangján, nagy komolysággal indokolta engedetlenségét.

— Lássá mama, az Isten az mondta Ádámnak, hogy nem jó az embernek egyedül lenni! —

Mióta tronörökösünket besorozták a minkók díszes gárdájába, minden szabad idejét tanulótársainak társaságában tölti. Kis kugával azóta folytonosan hadilábon áll és mindketten kifogyhatatlanul a kölesönös panaszokban.

Az elmúlt évben hűségesen oda és hazakísérte a kis leánykát jóval idősebb bátyja. . . az ősz óta egyepül kel a kicsikének az időjárás és a babonygyerekek kellemetlenkedéseivel megküzdenie.

Sokkal nagyobb bánatot okozott azonban neki, hogy a tanév kezdete óta úgy a

babái, mint főzőedényei is minden varázsu-
kat elvesztették diák bátyjára, a ki nagyon is indokolt indignációval utasította vissza egy és mindenkorra kis huga kérelmét, hogy vigye őt is magával, valahányszor játszani men valamilyik pajtásához.

Beh sok keserű könnyet hullatott ezen állítólagos mellőzés miatt a kicsike és felváltva mennyi vigasztaló és dorgáló szó veszett kárba, mire nagynehezen belenyugodott hogy ilyen nagy leánynak már a mama mellett a helye és nem vásott gymnazisták társaságában.

Az irodalmi kör legutóbbi estélyére készültünk éppen, midőn fiam csak mellem sompolyogtam, hogy vigyük őt is megint magunkkal.

Nem először történt... tehát nem is volt semmi alapos kifogásunk ellene.

De már erre ami megtestesült kis ellenzékünk sem hagyta magát, azonnal interpellációt nyújtott be,

— Hát én megint egyedül maradjak itthon a cseléddel?

— Persze hogy itthon maradsz és szépen lefekszel aludni. Az ilyen kis leánynak este az ágyban a helye.

— Ugy, fakadt ki a cseppsgéből az indignáció, hát akkor miért mondja a mama mindig, hogy ilyen nagy leánynak a mama mellett a helye?

Széle, hossza egy volt a kis emberkének, midőn alig ünnepelte meg születésének

lenni városunknak. Éppen ezért akarja Szivakot elremiteni. No meg azt is tudja Hegyi Antal, hogy napról-napra közelgünk a leszámolás órájához. Ettől meg véghetetlenül borsózik a háta

Majd megfogjuk kérdezni, hogy beváltotta-e ígéretét? Kevesebb lett-e a községi adó? Tettek-e csak egy hajszálnyit is a város adófizető közönségének érdekében?

Javult-e városunk közigazgatása? Vittek-e „keresztül” valamit, amivel községünk fejlődését előbbre vittek?

Hát nagytehetségű országgyűlési képviselőnk: Hock János tisztelendő ur, mit tett községünk érdekében? Felszólalt-e csak egyetlen-egyszer is, midőn saját anyagi előnyünkről volt szó az országházban?

Három ízben kérte meg a községi képviselőtestület, holmi csekély szivességért; vajjon egyetlen egyszer eljárt-e megbízatásában?

Egyszóval, ilyen csekély kérdéseket fogunk intézni Hegyi Antal jelölt urhoz.

Mi ugyan jól tudjuk, hogy ezek a kérdések nagy fejfájást fognak okozni Hegyi urnak; no de az nem tesz semmit: mert hiszen eleget fáj a feje községünk adófizető közönségének, mióta neki méltóztatik boldogítani hathatós befolyásával községünk képviselőtestületét és előljáróságát

Neki köszönhetjük azon szerencsét is, hogy Hock János tisztelendő ur boldogítja városunkat nagy tevékenységével és hatalmas befolyás-talanságával. Ezek a tények, melyeket annak idején tisztelettel nyilvánosságra fogunk hozni, azt hisszük: nem igen fogják előmozdítani Hegyi ur megválasztását.

De még az is nagyon könnyen megtörténhet, hogy azok a meszelő nyelek a Hegyi Antal hátán fognak

első évfordulóját, édes sclypitással pötyögni kezdett már.

Az első önálló lépés nehézségein is hamar tulesett, a mi buksi első szülöttünk és burgonyaszüretkor már nagyban hordta ő is a három ökölnyi krumplikát parányi szakajtójában... egy földulóra egyet-egyet...

Hűséges dadája és ő elmaradhatatlanok voltak egymástól. Órahosszat elüldögélt a konyhában, míg Babikája a háztartás körüli teendőit végezte éber figyelemmel kísérte annak ügyeskedéseit.

Legnagyobb gyönyörűségét mégis a nyers burgonya hámozásában lelte. Tul boldog volt, ha a türelméből kifogyhatlan leány ölebe vette kis kedvencét — a kit különben alaposan el is kényeztetett, — a kést kövér kacsójába nyomta és így kettesben folytatták a munkát.

Egy alkalommal hosszú szál czeruzával örvendeztette meg a nagy mama unokáját, a ki addig csak palatáblára rajzolgatott dadájával.

Jó ideig csak elgondolkozik a kis leány, majd besompolyog édes atyjához, annak irodájába.

— Papa, hámozza meg publikának a tetnjáját! — És nagy komolyan odanyújtja a meghámozandó czeruzát.

darabokra törni. Azok a korbácsok, a Hegyi Antal kabátját fogják kipo-rolni. A seprővel pedig őt fogják ki-söpörni nem csak a városból: hanem a határból is

Dehogy, hát a csongrádi mandátumra áhítozik szelidlelkű lelki-pásztorunk! A csongrádi népet szeretné még egyszer felültetni! Nem volt elég átkos, nem volt elég csapás szerencsétlen városunkra eddigi szereplése. Hát egészen tönkre akarja tenni városunk hírnevét, becsületét és anyagi jólétét.

Csongrádról akar követ lenni Hegyi Antal? De hiszen, orrod tölle foghagymás, szent atyánk!

Erőszakoskodás a csongrád bokrosi birtokosok között nagy az elke-seredés a Csemegi Antal községi bíró által f. é. február hó 10-én tartott birtokossági gyűlésen véghez vitt erőszakoskodás és általában a „Polgári Körben” kifőzött cselszövényes eljárása miatt. A dolog ugyanis úgy történt, hogy a Hegyipártiak értesülvén, miként a birtokosság a főszolgabíró által tartott gyűlésen kimondotta, miszerint a közös legelő ügyet nem az előljáróság, hanem a saját maguk által választandó gazdasági tanács által akarják intéztetni, miután féltek, hogy ez esetben kiesik kezükből a hatalom, mert a nép okulva a közelmúltakon nem ő közülük fog választani, egy hadi tervet főzték ki. Azt tudniillik, hogy szokott fogadott emberek által elhíttetik amennyire bírják a birtokosokkal, hogyha az előző birtokossági gyűlés határozata tolytán, elkészített szabályrendeletet és legelő rendtartást elfogadják, akkor minden hold föld után 3 frt csőszbért kell fizetni a csongrádi birtokosoknak.

A többit gondolták majd elvég-zik a gyűlésen a községi bíró a ki már jól kivan iskolázva az ilyen dol-gokban és Bakó Matyiék, ...

Ugy is történt, Csemegi Antal községi bíró megnyitotta a gyűlést, mely a nem nagy számban megjelent birtokosok és a cselszövény kivételére, érdekében a gyűlés színhelyére ren-delt, nem birtokosokból állott.

A bíró mint gyűlés elnöke, jöle-het nagyon jól tudta miszerint a szervezkedés kérdése, már az előző gyűlésen befejezett dologgá lett; „Akarnak-e szervezkedni, vagy az előljáróságra akarják-e bizni a közös legelő ügyeinek intézését.” Kérdéseket intézte mindenekelőtt a gyűléshez, miután fájdalmas hangon előzőleg elmondta, hogy nem áthatván ellent a birtokosok javáért, dobogó szíve ohajtásának beteg ágyából kikelve is eljött, csak hogy a gyűlést vezethesse. Ezen tervszerű és czélzatos kérdésekre azután nagy láрма lett miként az megrendelve volt és kiáltották a jelen-yoltak.

„Nem akarunk szervezkedni, nem bizzuk az előljáróságra.” Miközben a félre nem vezethetett birtokosok kö-zül többen föl akartak szólalni és meg akarták mondani, hogy a gyűlés tárgya tértjen az elnök és ne zavarja

össze a dolgot és vele a kérdésben úgy is tájékozatlan birtokosokat ha-nem olvastassa fel a szervezést és legelő rendtartás szabályokat. Erre azonban a betanított „Hegyipárti” birtokosok helyesebben nem birtoko-sok, nagy zajt ütöttek, hogy a fel-szólalni akaró birtokosok ne beszélhes-senek. A zajra és lármára azonban kevés szükség volt mert Csemegi An-tal bíró úgy sem hagyta beszélni a felszólalókat, hanem egyszerűen ki-jelentette, hogy kimondta a határo-zatot, tehát nincs helye sgmmi be-szédnek. És a gyűlést berekesztve nyomban el is távozott. Eközben Hegyi Antal plébános a ki Csemegi bíró oldal kanonokja volt, oda szót a gyűlés tárgyahoz, szólalni akart Nagy Pál Inre birtokosnak, „Nagy Pál meg a malomban beszéljen.” Mire utóbbi felelte: ott is beszélek én a részvé-nyesek javára de nem úgy mint itt Hegyi Antal a birtokosság kárára. „Majd megszavazzuk neki az 1000 frt fizetést,” folytatta Hegyi, Nagy Pál pedig válaszolt: „Azt is megér-demelném éu jobban mint Hegyi An-tal a csongrádi plebánia jövedelmét.”

Igy történt ez Csongrádban, a község ház udvarában a Csemegi — Hegyi kornak népboldogító korában.

A birtokosok egyrésze azonban nem szándékozik egyszerűen napi-rendre térni, az elkövetet botrányos visszaélés felett, hanem meg fogja tudni az illetékes felső hatóságoknál, hogy megvan-e engedve Csongrád megyében a községi bírónak a mezei rendőri törvény, végrehajtása ügyé-ben össze hívott birtokossági gyűlé-seket büntetlenül oly erőszakos és fortélyoskodó módon vezetni, miként az a csongrádi községi bíró ur által oly sokszor hangoztatott, alkotmányos-ság és törvényesség megcsufolásáról, a csongrádi bokrosi birtokosok f. é. februárban tartott gyűlésében, örök emlékezett okáért megtörtént.

No de jól van ez így hadd tanuljon a csongrádi nép „alkotmányos” eljá-rást ha még nem tanult eleget:

Egy szemtanu.

UJDONSÁGOK.

A királyi ház gyásza. A felsége uralkodó házat súlyos csapás érte. Albrecht főherceg, a család legidősebb tagja f. hó 17-én. Arcóban elhunyt. Béke poraira.

Zsilinszky Mihály. Csongrád megye összes intelligens közönségét nagy örö-mel töltötte el a hír, hogy Zsilinszky Mi-hályt vármegyénk volt főispánját a magyar tud. akadémia tagját Ó felsége magyar király államtitkárra nevezte ki, a vallás és közoktatás ügyminiszteriumhoz. Kinevez-tetését az egész országban nem csak örö-mel, de még ellenfelei is megnyugvással fogadták. Mert Zsilinszky Mihály nem csak kitünő tudós, de szak-ember is; mint tudva van hosszabb ideig működött a tanügy te-rén, mint tanár. Mi, részünkről kinevezte-tésének rendkívül örülünk. Örülünk pedig nem csak azért mert kitünő szakember: hanem azért is, mert Simáék mint főispánt méltatlanul ország világ előtt meghurczol-ták. Éppen ebből tünik ki az, hogy Simáék-nak sem a tudomány — sem a tisztesség nem imponál, hanem előttük csak az olyan ember számít, aki vakon tolja szekerüket,

aki egyéni és párt érdekeiket elősegíti. Megvagyunk győződve, hogy azok közül, kiket Simáék meghurczolnak, még nagyon sokan fognak hasonló dicsőségben részesülni, mint Zsilinszky Mihály. De azok közül, kiket Simáék dicsőitnek, soha semmi sem lesz. Mert általuk dicsőitenni — megáláztatás; általuk gyálatatni dicsőség.

— **Mátvás napja.** Nagyon nehezen vária már gazda közönségünk a tél végét s még nehezebben a tavasz kezdetét, mert takarmány dolgában nagyon szűken állnak s a szegény igavonó állatok szives örömmel harapdálnák már a mezőn a fűvet. Gyertyaszentelő napján a komor, felhős égből azt következtették, hogy vége a télnek, de sajnos, hogy még azután következett az igazi tél. 12', sőt 18' hideg is volt s ugyan csak kapkodtuk lábainkat és siettünk befelé a fűtött helyiségbe. Most Mátyás napjában bizunk. Azt mondja a közmondás: Mátvas jeget tör, ha talál és ha nem talál, csinál. Hát most talált eleget, mert a Tisza csupijég, a földeket mindenfelé hatalmas hóréteg borítja. Csak küldje is az ég olvasztó melegét mert már nagyon unalmas és nehéz a tél dermesztő és zord napjait elviselni. Szeretnénk már mindnyájan sűtkérezni a tavaszi nap enyhe melegében.

— **Piroska város ellen.** A f. hó 18-án tartott közigazgatási bizottsági ülésben tárgyalták Csongrád község előjáróságának fellebbezését, melyben Piroska István ellen kihágási eljárás megindítását kérték azért, mert Piroska István ur a tégláégető melletti földjét házhelyeknek eladta. Nagyon természetes, hogy a vármegyei közigazgatási bizottság közönségünk érdemes előjáróságán a port ismétellen elverte. Mert úgy gondolkozott, hogy saját birtokát mindenkinek jogában áll eladni. Házat pedig szintén joga van mindenkinek saját földjére építeni. Különben, is hogy közönségünk egyes polgárai Piroska ur földjére építettek, annak senki más nem oka, mint érdemes előjáróságunk és képviselőtestületünk. Mert dacára annak, hogy elég üres telekkel rendelkezik közönségünk, csak nagy huza-vona után szánták rá magukat házhely osztásra. Akkor részrehajlóan jártak el, mert még egyik befolyásos Hock-kortեսnek 20 krjával adták négyszög ölet, addig egy másik Szivákistanak 1 frt 50 krjával. Különben a vármegyei közigazgatási bizottság azt is jól tudta, hogy csak azért akarták Piroska ur ellen kihágási eljárást indítani, mert az nem tartozik pártjukhoz. Hasztalan forszította három ízben is Hegyi Antal Piroska István megbírságotatását, abból semmi sem lett. A „Pisokaváros“ pedig állni fog, ha mégis mérgekben megpukkannak a mungók.

— **Eljegyzés.** Percze Rókus, városunk szülötte, zalamegyei uradalmi gazdatiszt, a napokban váltott jegyet Zalaváry Mariska kisasszonnyal.

— **A kaszinó tea-estéje.** A f. hó 16-án este igen jól sikerült multság zajlott le a kaszinó termeiben. A multság főérdeme bizonyára az, hogy Csongrád intelligens közönsége pártkülömbőség nélkül szép számmal volt képviselve és hogy a multság minden ízében pompásan sikerült; a mi nek bizonyítékául csak azt említhetjük föl, hogy reggeli hajnal vetett véget a tombola-játékkal meg bővített tea-estélynek, akárm is mondani, az ezeket követő vidám táncznak. És most ezer bocsánat, jelen volt szép és kedves hölgyek, u. y is tudják nagysádék, kik voltak ott; a kik pedig nem jelentek meg a vidám hangulatu multságban, és mégis szeretnék tudni a résztvevőket, szánják és bánják vétkeiket: de kívánságukat nem elégíthetjük ki, a jelen volt hölgyek névsorát ez uttal nem közölhetjük mert tudósítónk a névsort elvesztette.

— **Kis-Zombor községben** a napokban egyhangulag választották meg a r. ka h. kántor tanítói állomásra a városunkban is előnyösen ismert Khirer József okl. kántor tanító urat, a ki Csongrádon mint elemi iskolai osztály tanító igen szép eredménynyel működött a m. tanévben. A kis-zomboriakat ülvözzöljk a választásért.

— **Államsegély iskoláinknak.** Mint a „Szentés Vidéke“ című újságból értesülünk, az itteni községi iskolák a f. tanévre 12.186 frt államsegélyben részesülnek. Szép, szép! Csak már egyszer azt írhatnánk, hogy szeretve tisztelt orsz. képviselőnk érdemes közbenjárásának is köszönhetünk e téren valamit. De bizony, ő Csongrádért nem mozog No, de minek is? Belelik az öt esztendő s aztán... Isten tudja, hogyan lesz!!

— **Bálak a farsangi napokban.** Múltani szerető közönségünk nem panaszkodhatik, minden oldalról kijut a mulatságból bőven. A háromnapokban négy nagyobb-szabású bálról van már eddig tudomásunk; ma vasárnap az ipartestület Goda ventillőjében, az ácsok és kőművesek szikelylete Schwarczánál, a gazdák pedig a polgári körben rendezik ma átágaikat. Hanem kétségem kívül a nagyobbszertű lesz a túzótlók keddi álarozos bálja Neuschvender vendéglőjében, hol azt hisszük, a jötekonvezél iránt való tekintetből, de meg a kiváló sikerűnek ígérkező multság kedvéért is, nagy számban fog közönségünk megjelenni.

— **Országos vásárunk** a f. hó 28-án csütörtökön veszi kezdetét a baromvásárral, pénteken, márczius 1-én pedig a különféle árúk kerülnek a vásárló közönség elé.

Egy jó házból való flu. egy fűsszerkereskedésben tanonczul felvétetik. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Nők mint gyógyszerészek. Ugy lehet, nemsokára nagy lépéssel halad előre a nőképzés Magyarországon: Vlastits Gyula kulturminiszter elhatározta, hogy alkalmat és teret ad a nőknek arra, hogy a gyógyszerészi pályára kiképezzék magukat. Mindeddig nem volt a tanítóképzés s a kereskedelmi tanfolyamokon kívül semmi iskola, mely a nőket valami kenyérpályára képesítette volna. A Mária Dorottya egyesület már régebben fölvetette azt az eszmét, hogy a nőknek helyet kellene adni legalább a gyógyszerészi pályán. Most a miniszter leirt az egyesület elnökéhez, Csáky Albinné grófasszonyhoz s felkérte, hogy értesítse, mit végzett eddig ebben az irányban az egyesület. Leirt az egyetemi tanáchoz is, hogy adjon javaslatokat a kérdés megoldására. Fontos különösen a latin nyelv dolga, a mire a gyógyszerészeknek föltétlen szükségük van; már pedig a miniszter leánygyimnáziumot, a hol a latin nyelvet előadnák nem akar állítani. Hihetőleg a polgári leányiskolákban hozzák be melléktantárgynak a latin nyelvet.

A lovassági nadrágok reformja. A közös hadügyi kormány legközelebb ujitást hoz be a lovasságnál. A vörös lovassági nadrágokat ugyanis késsel fogják kicserélni, a mi főleg háboru idején igen előnyös lesz mert, az eddigi tapasztalat szerint a vöröszínű nadrágok már messziről elárulták lovasesapatainkat.

Borszem Jankó, Január 27-iki számából:

Olvaszt urambátyám, hogy a „Haldek“ magkereskedő cég ellen a konkurencia

mennyire kikel?

Hja öcsém, nyilván azért mert a „Haldek“ cég magva mindig különösen kikel!

— **Orosz kitüntetés** a pár hónapja ezelőtt lezajlott szentpétervári nemzetközi nagy kertészeti kiállításon kitüntetetteknek jegyzéke most került a birtokunkba: E kiállításon több részről adományozott kitüntetések között ő császári fensége Mikhalovics Nikolai nagyherceg a kiállítás védnöke által adományozott kilencz nagy arany érem foglaltván el a legkiválóbb helyet, rendkívüli nagy érdeklődés tárgyát képezték; mert általános volt az ohaj, hogy e kilencz nagy kitüntetés Oroszországban maradjon, a minthogy is nyolczat csakugyan a legelőbb orosz cégek vívtak ki. A nagyherceg érmeinek kilenczedikére azonban az ezen világversenyre sereglett angol, francia és német világcégek óriási versenyével szemben egy hazai cég — Mauthner Ödön budapesti magkereskedő — érdem-sített Midón a hazai magkereskedelem ily magas fokra emelkedését örömmel vesszük tudomásul, őszintén óhajtuk hogy földművelésünk egyéb ágai zatai is ily törekvő cégek kezeiben legyenek, mert ez esetben csakhamar fel fog az virágozni és a válság ellensúlyozva lesz az óriási haladás által. Mauthner további törekvéséről pedig reméljük, hogy épúgy mint magterményeinknek Németország felé hathatósan utat tört, legújabb nagy diadalának terén; Oroszországban is új vidékeket fog föltárni magkivitelünknek.

— **Midón a nagyközönség figyelmét** Unglaary László csegédi hírneves gyümölcsfa-iskolájának mai számunkban közzé tett hírdetésere felhívunk, különösen kiemeljük, hogy nevezetnül a százezrekre menő mindenféle nemes csemetén felül még mintegy 1.500 ezer darab 1—2—3 éves gyümölcsfa vadoncz van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, kajszin, paradicsom, szilva, prunus-mirobolana, Saint-Julien, beszterczői szilva, eper, sajt-megy, sárga-barack, mandula és kékényből.

I R O D A L O M.

— **A Franklin Társulat** rendkívüli könyvárleszállítása ügyében naponként mindenfelől kérdézősködések érkeznek ez intézethez aziránt, hogy mely határidőig marad hatályban ez az árleszállítás? A nevezett-társulat most arról értesíti az irodalom kedvelő közönséget, hogy „Rendkívüli könyvárleszállítása“ a bolti árak felére és harmadára“ f. é. február 28- hatályát veszti, s így márczius elsejével kiadványai kivétel nélkül ismét csak a rendes bolti árakon lesznek kaphatók.

A Milleniumi magyar történet Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő A magyar nemzet története című nagyszabású tíz kötetes disz munkának (milleniumi kiadás) kilenczedik füzeté most hagyta el a sajtót. Ebben a füzetben az első kötet „A magyar királyság“ című ötödik könyvének folytatását találjuk Szeni-István király törvényének ismertetéséről szóló első fejezettel, melyet a második fejezet „Az ország állapots és népeisége“, a harmadik fejezet „Az ország kormányzása“ és a IV. fejezet „Belső háborúk A keresztység terjedése“ cím alatt következnek. Marczali Henrik kitünő tollából. Ebben a füzetben is a legérdekesebb történelmi adatok vannak összegyűjtve a magyar királyság megalapításának korszakából. Mindjárt a füzet két díszes műmelléklete is ezen legtrikább történelmi adatok közül való. Az egyik műmelléklet a nemzeti muzeum egyik legbecesebb kódexének Hartvik „Szent-István legendája“ első lapjának nagy tökéletességgel előállított hasonmása, melyhez szöveg olvasás és magyar fordítás van csatolva. A másik műmelléklet „a sarmisegethusi amphitheatrum“ távlati rajzát mutatja Szinte Gabor eredeti felvétele után. A szöveg közé a következő szép képek vannak lenyomatva, u. m. Szent-István ezüst pénzei nyolcz alakban, Szent-István kardja, mely a prágai székesegyházban őriztetik. Szent-István állítólagos szobra a hamburgi székesegyházban. A bécsi krónikából ismét két szép kép van átvéve, u. m. Szent-István arcképe Szent-István harca Gyulával A koronázási palást képei közül egy szalagaisz hasonmása és „Gizella királyné“

medaillon-arczépe van átvéve. Ezen kivül a füzetben találjuk „Szent Gellért püspök és és vértanu” mellképét találjuk a budapest- ferenczvár si templom egyik fúvegfestménye után, továbbá „A San-Giorgio Maggiore Velenczében” pompiás látképét és a veszpéni „Gizella kápolna” belsejének rajzát valamint „Szent Gellért Deliberatiójának kezdő sorait” tiszta szép hasonmásban. Az eredeti codex tudvalevőleg a müncheni kir. könyvtárban őriztetik. Egyes füz.,t 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 1 ft. 60 kr., félévre (24 füzet) 7 ft. 20 kr. Kapató minden hazai könyvkereskedésben.

VASÚTI MENETREND.

Budapest—Félegyháza—csongrádi vonal

Budapest—Csongrád.

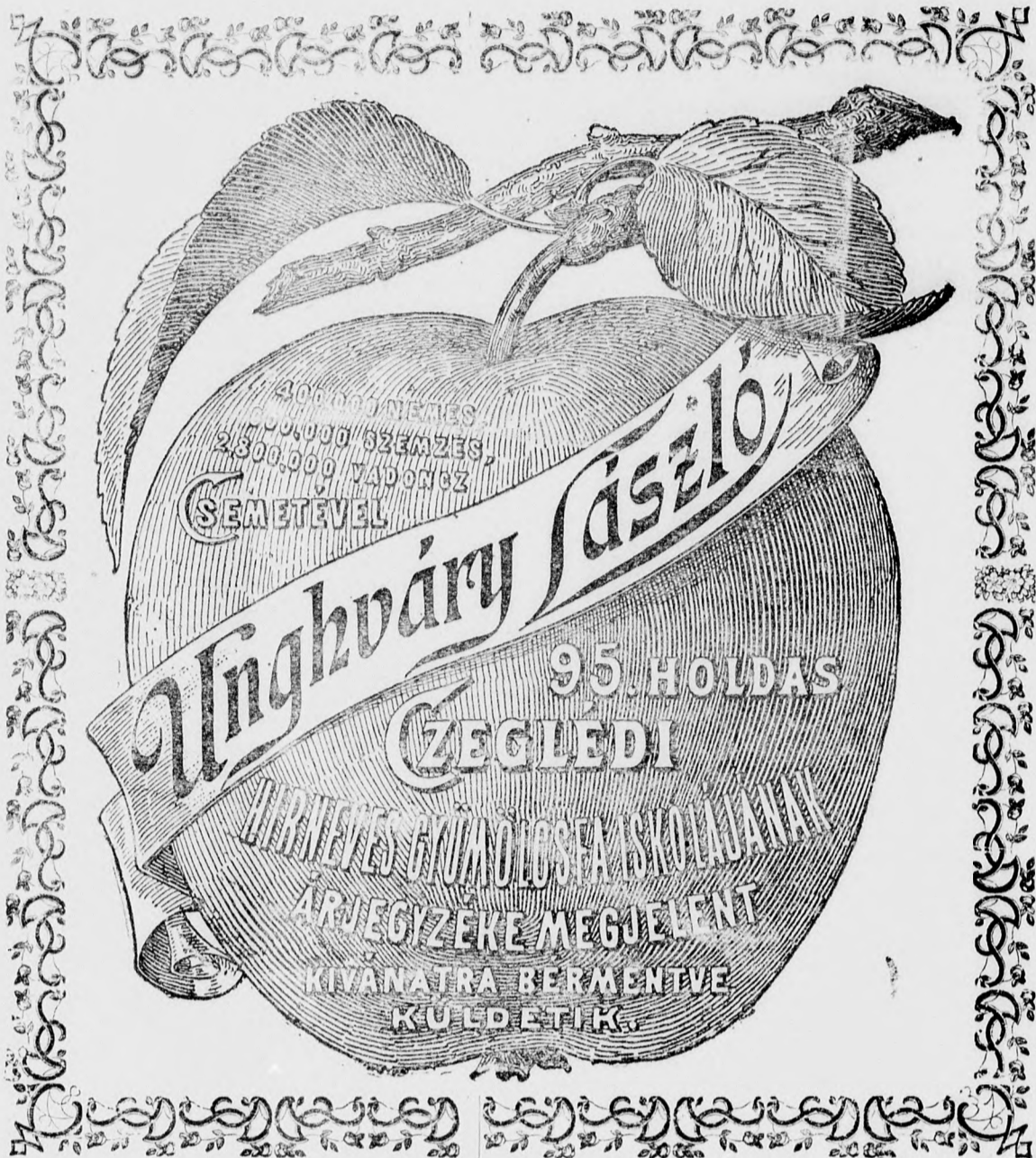
Budapestről indul	8 óra 30 percz reggel.
" " "	2 " 55 " d. után.
" " "	4 " 26 " d. " "
Félegyházára ér.	12 óra 11 percz d. ut.
" " "	4 " 47 " d. " "
" " "	7 " 57 " d. " "
Félegyházáról indul	12 óra 25 percz d. utáo.
" " "	5 " 10 " d. " "
Csongrádra érkezik	1 óra 25 percz d. után.
" " "	6 " 10 " d. " "

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul	9 óra 20 percz d. előtt
" " "	2 " 45 " d. után.
Félegyházára ér.	10 óra 21 percz d. előtt.
" " "	3 " 46 " d. után.
Félegyházáról indul	11 óra 06 percz d. előtt.
" " "	4 " 13 " d. után.
Budapestre érkezik	1 óra 25 percz d. után.
" " "	8 óra 25 " este.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólaptulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy az eddig általam 9 év óta vezetett, — könyv- és papirkereskedést úgy a

KÖNYVNYOMDÁT

Schwarz Sándor urtól átvettem, melyet saját nevem alatt tovább fogom vezetni.

A midőn ezen körülményt a n. é. közönségnek jelenteni szerencsém van egyttal arra kérem, hogy b. támogatással szerencsételni sziveskedjenek. én pedig viszont igérem, hogy mindent el fogok követni, hogy jó, pontos kiszolgáltatás és jutányos árak mellett azt kiérdemejem.

Amidőn az eddig bennem helyezett bizalomért szívélyes köszönetet mondok, arra kérem azt továbbra is részemre fentartani.

kiváló tisztelettel
WEISZ MÁRK
papirkereskedő.

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

Csongrád, 1895. Nyomatott Weisz Márkus könyvnyomdájában.